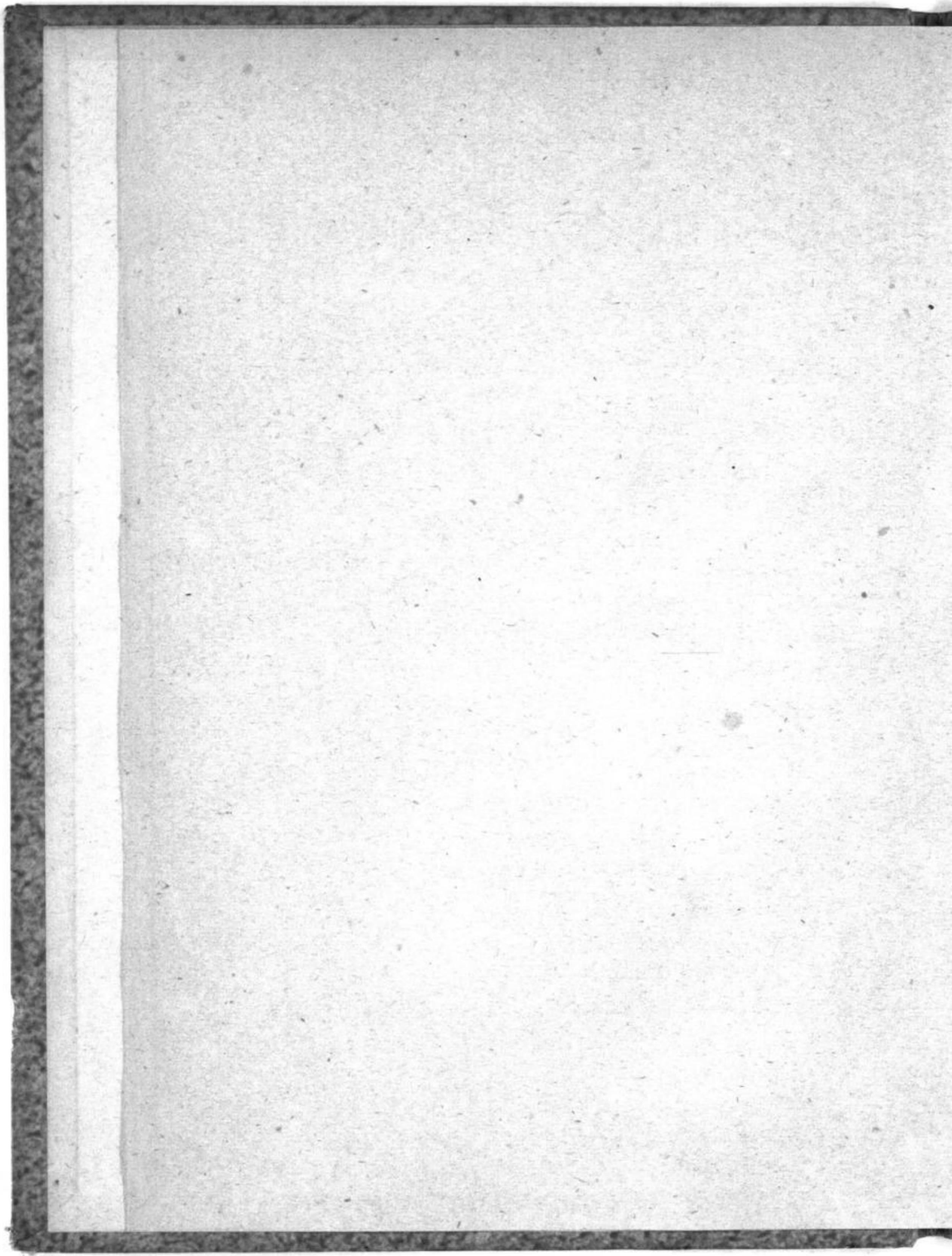

Epistol.

104

Aesthet. 98.
Kinet. Lekt. 104/4

Epistol. ~~1507~~ 1507

Modus epistolandi
 MAGISTRI IOANNIS ESTICAM
 pianii aqs, Sumerfelt, viginti gene
 ra epistolary cōplectens.

74.
Epist.

36
A.

EPITAPHIVM IOANNIS ESTICAM,
PIANI PER IOANNEM LVPV,
LUMBODMANENSEM.

Hic ego Ioannes quondā notissimus orbe
Deliteo cippo conditus ipse modo
Qui logicę nodos & operta enigmata solui
Quemq; sophistarū garrula turba timēs.
Qui tenui celsa naturę mente potentis,
Iura hominū & quicq; phas didicisse fuit.

MODVS EPISTOLANDI MAGISTRI IOANNIS
Esticampiani viginti genera epistolarum cōplectens. ¶ Cuius
primū genus est Cōmendaticiū qd̄ tribus speciebus cōstat,
quarū prima est Epentica id est laudatiua. **Propositio.**

¶ Cōmendet̄ rector Vrsinus doctor medicinę
Oratorq; pro auxilio prestando.

P, D. Multorum hominū sermo-
ne accepi vir eruditissime te
singulari favore bonis artibus
eruditos prosequi, atq; tecū fo-
uere magnū, pfecto doctissi-
mi atq; eruditissimi viri argu-
mentū est, doctos amare. Ioan-
nes Vrsinus doctor integerrī-
mus homo singularis ingenii
& virtutis ad vestrā academiā iter facit ppter quasdā artes
pfitēdas ad cōem certe multorum utilitatē; Rogo te vehemen-
ter velis esse illi cōsilio & auxilio, quacūq; in re opus ei erit
tua opera, q̄cqd̄ bñficiū in illū cōtuleris, mihi ipsi factū puta-
to, faciā pfecto vt q̄cqd̄ causa mei feceris te nunq̄ penitebit.

¶ Secunda species eiusdē generis est ciuilis id est iu-
stificatiua. **Propositio**

Cōmēdet̄ iudici Pomponi^o p̄ forēsi negotio sibi expediēdo
S, P, D. Et si tanta iusticia, tantaq; eitate om̄is in mortales flo-
res prestantissime vir. vt nulli^o causa neq; patrono neq; vlla
apud tuā amplitudinē cōmendatiōe egeat, tñ amicorū inter-
cessiōe ipsa virtus magis elucescere clariorq; fieri solet, qua-
re p̄suasus amici mei viri clarissimi causam tibi cōmendare
nō verebor, est nempe Pomponius homo ea animi pruden-

MODVS EPISTOLANDI

tia, eaq̄ humanitate peditus, vt om̄es in amorē eiusq̄ verā amicitia trahere possit, cuius familiaritate egregiaq̄ viuendi cōsuetudine iam pridē vsus sum. Is habet tua in puincia mutuati eris p̄granaes debitores, q̄ alienū es in mutuū eis datū soluere nequaquā volūt, dataq̄ ab eis in pignus fidei cyrographa diffiteri neq̄ter nō erubescūt. Pr̄terea Pomponius cū ad te in puincia p̄ficisci in animo haberet vehementer me orabat vt ei cōmendatiuas ad tuā dignitatē litteras darē, q̄bus equissima eius causa tibi q̄notissima fieret, cuius meritis flexus, precibusq̄. te charissimū virū prece maiore qua possum rogo atq̄ rogo, velis eius negotiū qd' illic suis nequā cum debitoribus habet q̄ equissimū sic adiuuare, vt merito famā tuam clarissimā re ipsa approbatā p̄petua laude extollat, meaq̄ amicitia quā tecum a cunabulis vsq̄ contraxi sentiat esse non vulgarē. Vale.

✠ Tercia species eiusdē ḡnis est diceanica criminalis
Propositio.

¶ Cōmendet̄ filius patri, p̄ causa criminali expedienda & ira placanda.

S, P, D, Q̄ adolescentū ita p̄sequeris flagitia, eorū abhorres facinora; q̄q̄ tuorū liberorū tam seuerus es parens minime vicio do Solent p̄fecto multi sine dubio adolescētes nimia parentū indulgentia in varia libidinū scelera p̄labi, p̄ etatē in vitia celeres. & ipse durus p̄ceptor taliū semp̄ sui, ineffrenatos iuuenū animos q̄ acerbissime castigauī. & illos semp̄ alienos a me esse studui, quorū animus vel benigna emendatione, vel seuera correctiōe ab errore nō resipuit, q̄dam

IOANNIS ESTICAMPANI.

em̄ correctiōe meliores reddi, quidā asp̄iores p̄tinatione s̄q̄
correcti fieri solent. quorū aut̄ t̄r̄ genū p̄ humane cōditiōis
imbecillitatē semel vel ad summū bis errare contigerit, illis
parcendū esse, q̄s nō viderit, qd̄ in tuo (sup̄iore anno.) filio
prudentissime ciuis factū cerno, malorū socioꝝ cōtubernio
in quandā puellulā inflammatus plures cū ea pecunias p̄di
te cōsumpsit, artes quoq̄ p̄claras aliquā t̄sp̄ posthabuit.
mea t̄n̄ honesta p̄suasiōe resipiscebat ad se ad optimaq̄ stu
dia reuersus est, quæ maiore q̄ antehac animo cōplecti stu
det, tantaq̄ in bonis artibus opera nauat vt breui q̄ doctissi
mus euadet, magnāq̄ in nostro gimnasio laudē p̄pter eius
p̄clarā indolem atq̄ industriā cōparare festinat, in nullo
vnq̄ scelere inueutus, nisi nup̄ pestiferorū quorūdā societa
te infectus inuite errauit, facileq̄ ab ea resiliuit fidei quoq̄
sacramento se obstrinxit, nihil tale vnq̄ se cōmissurū, vel qd̄
in eius vel suorum dedecus vergere possit. Quare te vehe
menter precor, paternā velis mittere iram, memorq̄ esse
tam fortē tamq̄ cōstantē fore neminē vt aliquādo labi erra
re neq̄at facit (me hercule) se penūero cōmissum flagitium
vt ardētiore fortioriꝝ p̄pectore virtutes amplectamur ipsas,
fuim⁹ & nos aliq̄n̄ iuuenes etiā vix ceteris meliores, hoc no
bis senibus vicio venit nō quales fuimus, sed quales sumus
adolescētes nostros esse volumus, cuiq̄ crede m̄hī etati su
us est viuendi mos, cū alia etate alijs viuī moribus, Placato
idcirco sis animo & paterna pietate filiū suscipe, visceraq̄
tui paterni subsidiū in altiora eius studia illi nequaq̄ claude.
illud tecū repete, sicut nimia parentū clemētia liberis pluri

MODVS EPISTOLANDI

num nocet, ita nimia parentum in filios seueritas piculum affert, tu vtrūq; cauens te verū patrē fore memento. Vale.

SECVNDVM GENVS est petitorium cuius species sunt tantū due. Prima petitoria gratiæ. **Propositio.**

¶ Petat a Quintiliano patrociniū i causa corā iudice actura
S, P, D. Q; te liberalib⁹ studijs præcipue iuri pontifico & eloquētiæ audio operā dare vehemēter gaudeo & letor, poteris em̄ his artib⁹, tibi & om̄ibus tuis esse adiumēto simul & ornāmēto & ipse tuū patrociniū primus desidero & expecto, habeo em̄ iustissimā cū quodā aput vos ciue causam, q̄ quōdā patri meo debitā pecuniā mihi post patris mei obitum heredi relicto dare recusat. Vnde in ius illum ducere decreui, nā prætor vester huius debiti cōsciū testis est, seq; omnē equitatē; in hac re mihi facere pollicitus est, hoc solū mihi restat, vt te negotio meo prudentē causidicū eligere, p̄posui atq; nunc eligo. facile em̄ id ipsum qd' opto facere poteris, qm̄ iustam habes causam, iudicē fauentē & ferme patronū. Si hac, p̄ me (vt considero.) cōfeceris. dignam certe a me mercedē accepturus ad om̄ia etiā tua me deuinctū tibi semper habebis. Vale.

¶ Secunda est petitoria rei. **Propositio**

¶ Petat a patre subsidiū p̄ gradu baccalaureatus adeptiōe.
S, P, D. Cū hominū causa homo natus sit, vt alter alteri p̄sit, maxime parentes in eos quos p̄genuere officiosissimi esse debent, hos educare optimisq; artibus instituere cogitent, quod in me vsq; ad hoc tempus liberaliter charissime pater effecisti, accurate me educaisti, ad gymnasiū eruditissimē

IOANNIS ESTICAMPIANI.

mo præceptorî tradidisti, apud quem p̄ virili mea optimis studiis operam dedi, vt nō mediocriter doctus in patriā redirē, Reliquū post multos studioꝝ meoꝝ dies, insomnesq; noctes ad earū artiū insignia honoris titulos mei laboris testes festinare constitui. qđ sine tua singulari ope munificentiaq; efficere nō possum, q̄q; virtus ipsa absq; pecunia decoraanda est, tñ hec sine diuitijs sepe languescit. Quāobrem te mihi charissimū patrē maiorē in modū oro atq; obtestor ne me meaq; pene consumata studia deferas. paucis mihi succurre pecunijs; qbus in me liberalis semp extitisti & nūc cū tibi fortuna plus solito arridet, facile id efficere queas. faciā (me hercule.) vt ea res ad p̄petuū tuū tuoꝝq; honorē accedat, meq; habebis donec viuā parentissimū filiū. aliqñ senties quantū sit parentibus gaudiū q̄ eruditissimos habere filios. Vale mearum rerū spes.

TERCIVM GENVS, est munificū cuius species sunt due
Prima gratiæ, Propositio.

¶ Pollicet Quintilianus patrociniū suū Ioanni in causa forensi quā corā iudice est acturus.

S;P;D. Accepi his diebus litteras tuas amate Ioannes discretissimas q̄b' officiū meū vehemēter desideras me meaq; studia plurimū laudas, facis qđ amice, hoc vnū scito, quacūq; in re vel controuersia tibi officiū meū prestare possim p̄ ea beniuolētia qua tue humanitati a teneris annis affectus sui plibēter faciā, p̄sertim cū id ex me precib' optas, qđ nō solū iustū est (qđ q̄sq; appetere debeat.) verū etiā qđ est iustissimum, debet em̄ amicus p̄ amico omnē subire honestū la

MODVS EPISTOLANDI

borē etiā difficillimū, qd ego p te nō debeā efficere, cū tanta tuorū in me meritorū extant officia vt ea nulla vnq̄ debeat obliuio, velim idcirco tibi nota tantū in eo qd nūc petis obsequiū offerre meū, sed etiā ceteris in om̄ibus reb⁹ quas intelligam tibi fore q̄cōmodissimas, dummodo tue dignitatis meū studiū agnoscam futurū gratissimū. Vale.

Sc̄da species eiūsdē ḡnis est munifica rei **Propositio**

Pecunia a parentibus mittit̄ filio pro adipiscendo gradu Baccalaureatus in artibus.

S, P, D. Littere tue quas pximis diebus accepimus charissime fili. magno nobis oblectamēto fuere, plene em̄ sunt humanitatis & honestatis, nosq̄ pro subsidio tuorū studiorū p̄ficiendorū prestando magnopere hortaris eq̄ffimeq̄ oras, quales in te parentes semp̄ fuimus, quo amore quaq̄ pietate te vsq̄ prosecuti sumus tu ipse optimus nobis testis esse debes. quicq̄d em̄ nostro sudore partū est, id tibi p̄ tuis cep̄tis studiū amplectendis liberaliter impartimur, q̄ aut̄ nunc iterū magis atq̄ magis tuis nos precibus pulsas vt tibi succuramus p̄ cōsumati studiū dignitate obeunda id benigne facere decreuimus, mittimus tibi cū presenti tabellario pecunias pro tua in bonis artibus cōmendatiōe futura consequenda, q̄bus si p̄inde vsus fueris atq̄ scribis & vt nos confidimus, nullis in reb⁹ tuis (q̄q̄ rerū inopia etiā nos vrgeat) tibi defuturi siemus, in q̄bus p̄ tua atq̄ nostra honestate res agi cognoscit̄, Indignū (me hercule) nobis visum est quicq̄ a parētibus liberis negari, qd' ad honestatē & parentū & filiorum ornamentū futurū est. Vale vnice amantissime.

IOANNIS ESTICAMPIANI

QUARTVM GENVS est demonstratiuū, cuius sunt
due species. Prima laudis, Propositio

¶ Laudetur Calimachus Orator atq; phūs Magisterq; ar-
tium apud Ioannem ducem Misnensem.

S, P, D. Nil his diebus iucūdius mihi accidere potuit q̄ q̄ te
Cracouiā ad optimarū artiū studia p̄fectum esse intellexi.
putaui mea interesse te hortari vt tibi i primis eruditissimū
preceptorē deligeres quē tanq̄ ducem studiorū tuorū & ho-
neste vite tue amplectendæ auctorē haberes. quē autē (vt
mea fert sentētia) preter Calimachū eligeres scio neminē.
cui tantū ingeniū ab optimo deo datū est, vt vix maius con-
cedi potuisset. tanta illi rerum archanarū cognitio, & totius
pene philosophiæ p̄scrutatio inest vt nihil est qd̄ eū tandē ad
bene beateq; viuendū & precipiendū fugere possit. Si elo-
quentiā quæris, tanq̄ alter Cicero quæq; prudenter atq; di-
serte dicit agitq;. Si vitam eius intueri cupis. imaginem &
quasi omniū virtutū cōmune domiciliū ipsius vitā reperies
Tanta suos beniuolētia amplectit̄ discipulos, vt sese ad eorū
dūtaxat utilitatē honestatemq; natū autumat. Quis nostra
impetate doctiores suos reddidit? p̄fecto nemo. Si omnia
ad laudē suā exigentiā exequi vellem, nec epistola caperet,
nec ingenij mei vires sufficerent, neq; hec assentandī causa
illi scripsi, verū p̄ mea in te beniuolentia tibi p̄suasum fuisse
vellem, illū tuo ingenio clarissimū p̄ceptorē deligeres, quo
impulsore vel monitore absq; dubio, patrię, amicis tuis, & ti-
bī cōmune ornamentū doctissimus ad nos redires. Vale.

¶ Scda species eiusdē ḡnis est vituperij. Propositio

b.

MODVS EPISTOLANDI

¶ Accusat Ioannes Vulpinus apud rectorē, p excessib⁹ suis S, P, D. Nihil magis alienū a me esse studui q̄ aliorū famā lacere & minuire, dum meam adaugere velim nisi ad vltimum laceffitus ab aliquo iniuriā cū mea patientia mei inimici insolentiā crescere viderim. Is Ioannes Vulpinus omnium scelerū diluuiū & cōmunis sentina, omnium virorū bonorū inimicus publicus in meā pntiem die noctuq̄ molitur plurima, q̄bus me meāq̄ famā ledere posset tantaq̄ i me cōmentat scelera quę etiā audire abhorreo & neminē tandē intentatū relinqt, in quē venenū sui pfidi ac pditi animi euomere nō auderet talē ego meo iudicio magnanime dñe rector de medio tollendū omīno censuerim, ne increfcens ei⁹ malicia multorū adolescentū ingenia offendere posset. facile vitia dū surgunt/ contra euelli possunt, dū vero senuerint adauctaq̄ fuerint nemo, pfecto illa facile vnq̄ tollat, nec hęc modo scripsi vt singulari odio vel vlla maliuolentia in talē blateronē efferuescerē, verū optimorū studentium honori timo ne a tam pestifero ganeone infecti in aliquā ignominiam incidere possint, te eq̄ssimū constituo iudicē quid in talem bonorū seductorē tibi faciendū esse censeas. Vale

QVINTVM GENVS eucharisticū cuius prima species est pro munere, Propositio (facto

¶ Gratias agit Ioannes parētibus p subsidio ad p̄motionē S, P, D. Cum vestrā singularē erga me munificentia cōsidero charissimi parentes, cui gratias & agere & habere vellē q̄bus autē id faciam verbis omīno nō inuenio, ppter innumerabilia vestra in me collata merita, etiam si vitam p vo

IOANNIS ESTICAMPIANI.

bis effunderē parū mihi effecisse videreē at tñ ne ingrati-
tudinis vicio accusarer. qđ omniū viciōꝝ teterrimū est, p̄ tan-
to vestro in me collato munere quo mihi ad futurā meam
amplectendā dignitatē succurrīstis imortales vobis & ago
& habeo gratias nō quas debeo, sed quas possum ad quē-
cūq; statū p̄fecto fortuna vel deus me vocauerit, tantū mu-
neris nūq; imemor ero, omne meū studiū me deniq; ipsum
ad om̄ia offero qbus me vobis rem gratissimā facturū sen-
tiam. non em̄ nescins sum quantū officiosus filius amantissi-
mis suis parentibus debeat. Vale.

✎ Scđa species generis eiusdē est p̄ bñficio. Propositio,

¶ Gratias agat. S. Quintiliano p̄ patrociniō im-
penso in eius causa corā iudice.

S, P, D. Tanta tua vndiq; extant beneficia vt quibus verbis
parē tibi habeā gratiā (cū referendi nulla mihi datur facul-
tas) non inuenio, ita em̄ accurate, ita diligenter prudēterq;
causam meam tutatus es, vt diligentius nihil vnq; a te fieri
possit. este m̄ id veri & officiosi amici argumentū, maiori cu-
ra amicorū negotia q̄ sua amplecti & cōficere, q̄ppe nō po-
tuisti vlla in re vnq; maiorē mihi tuā offerre beniuolentiam
q̄ hac in re effecisti. agebat em̄ & de honore meo & cōmo-
ditate mea nō parua. Debet certe hoc tuū in me beneficiū
nullum vnq; delere tempus, manibus pedibusq; nitar ne in-
gratitudinis abste accusarer. Meam etiā omnē operam &
quicqđ in me est qđ rebus tuis p̄ futurū esset libentissime
offerō, offeramq; donec vitali vescar aura. Vale.

SEXTVM GENVS amatoriū cuius species

bz

Ad hono

MODVS EPISTOLANDI

prima est honesta. - Propositio. (git

Exponit Ioānes amorē suū erga magistrū quē sumōpe diligit
S, p, D. Tanta apud nos fama doctissime magister tui præ-
clari iugeniū quottidie crescit, vt nemo est q̄ te nō videre cu-
pit tuiq̄ in admirationē nō trahat q̄ eo ingenio eaq̄ dicen-
di copia in gymnasio Aristotelem in medio interpretaris, vt
Aristoteles nō tu loqui videat, sic facūde sic grauissime cun-
cta differis vt Ciceronē reuixisse putant. In omēs talem te
offers qualē te q̄sq̄ habere velit, quāobrē ita me tibi deuīn-
ctum singulari quadā beniuolentiā & obseruātia haberes.
vt nihil malle m̄ q̄ tuū sincerū erga me amorē, et si ipsum nō
merui nihil tamen a deo imortali opto mihi maius concedi
q̄ eam mei iugeniū vim eā animi præstantiā qua me dignū
in tuorū amicorū numerū venire iudicares, maiori (me her-
cule) leticia nequaq̄ affici possū, summū illud inter mor-
tales censeo, non multis sed q̄ optimis placere posse, offero
preterea me nūc tibi meūq̄ integrum pectus ad ppetuū tu-
um obsequiū ita trado vt nihil mei vnq̄ esse debeat quod
non idem tui fore putabo. Vale fœliciter meamq̄ eo episto-
lam animo suscipere digneris quo ad te venit.

➔ Secunda species eiusdē generis turpis. Propositio.

¶ Scribit Piramus ad Thisben p amoris sui declaratiōe
vt illam in amorē suum inducat. |

S, P, D. Q̄ te quisq̄ amare solet venustissima puella mirari
nō debes, habes em̄ illa in te que mille vix in virginibus re-
periri pnt, tanta em̄ corpusculi tui pulchritudine flores, vt al-
tera Helena diceris. qd si ai velint tui ocelli tanq̄ due stellule

IOANNIS ESTICAMPIANI.

radiātes, q̄d tua rubicūda labella, dulcia canentiā verba, q̄d
deniq; integer animus tuus omniū morū venustate vberri
mus quē optima a tenera etate studia educauerūt. quē Mi
nerua artiū inuentrix sic excoluit vt te mortales tanq̄ alte
ram Palladē obseruarēt nihil omino ī te neglectū (q̄d de or
donolcuiq; virginū in eius ornamentū tradī possit. foelix ille
quē tu candida stella pulchrū facies, ple parentē, q̄d vnq; in
vita mihi vel iucundius vel foelicius accidere possit q̄ id q̄
me tuo pudicissimo circulo dignū amatorē effeceris, q̄d q̄
meū amorē in tuo pomifero pecto re ppetuo collocarer, nō
me parem tibi verū seruulū tuū esse cupio, q̄d mihi diuitia
rum copia quæ mihi abunde est, q̄d pulcherrima mea etas,
q̄d magnū genus, vnde ortus sum mihi, pfuturū est, dum ani
mum meū habere nō possum quē tecū habeo te supplico,
te p̄ deos īmortales & rogo & obtestor; si me viuū, si me vel
incolumē fore velis redde pudicissimū tuū animū ymo me
um mihi, q̄d si (vt spero) feceris me saluū facies & te precla
rissimam matronam huīns vrbis p̄fecto efficies, Vale spes
mea & desiderium meum.

SEPTIMUM GENVS lamētatoriū q̄d cōtinet tres species

Propositio.

¶ Lamentať magister apud Curionē Vuratislauiēn,
q̄'a Marcello filio suo sit iniuria affectus.

S, P, D. In tua erga me singlarī amīcicia p̄sertim hoc tpe
confisus ad te nunc scribo vir amantissime, cui meā satis ad
uersam fortunā notā p̄ amīcorū cōsuetudinē esse velim, p̄
nostra inter nos necessitudinē filio tuo Marcello in omībus

MODVS EPISTOLANDI

eius rebus p̄futura esse studebā illū vigilantissime erudi-
ebam, pecunias in uultu illi dabā. tandē ad dignitatē bona-
rum artū fastigiumq; extollebā. nihil p̄fecto apud eū qd̄
esset optimi p̄ceptoris officiū negligebā, postremo hinc
abiens clam me, nullā neq; gratitudinē neq; solutionē mihi
fecit, iam sc̄dus agit̄ annus. iam pridē decreuerā apud me in-
iuriam lamētari, semp̄ tñ rem p̄rogauī, ne tuā prudentiam
offenderē vel turbarē, cogitans meē, ut filius acceptorū ex
me bñficioꝝ memor sese mouere debeat. verū nihil istorū
futurū video. Te prudētissime consul vehemētissime oro,
velis meq; iniurię quā patior esse memor, & filiū tuū sic insti-
tuere, ut mihi p̄ om̄ib⁹ rebus meis satisfieret vel aliqd̄ saltē
cōsiliū dare quo mihi iusticia administrare ē. & is officiosus
tandē discipulus fieri cogere ē. Nam q̄cqd̄ in hac re me face-
re uolueris tibi q̄ diligentissime parebo, meq; tibi totū trado.

➤ Secunda species eiusdē generis. Propositio.

¶ Lamentať Ioannes Cracouianus apud amicū suū
de morte sui parentis.

S, P, D. Nō potui me cōtinere qn̄ ad te hoc tpe darem litte-
ras, qbus meū luctuosissimū casum significarē, suadet em̄
hoc nostra inter nos amicitia, ut q̄ rerū mearū secundarū so-
cius fuisti, & tristiū etiā meorū casuū particeps esse uelis, ut
me p̄ singulari tua prudētia vel cōsolarī vel adiuuari digne-
ris, tristissimū hac tempestate nunciū ex patria accepi, q̄ me
de charissimī mei parentis obitu certior em reddidit, qua re
ita territus sum turbatusq; ut qd̄ reb⁹ meis cōsulere debeo,
penitus me fugit, q̄s em̄ nūc studiis meis impendet, q̄s rem

IOANNIS ESTICAMPIANI.

dōmesticā ab optimo patre mihi derelictā gubernet, q̄s fororē meā iam nubilē locabit aliq̄n matrimonio. nā huic rei nō parua danda est opa. Te igit̄ amantissime Marce rogo ad te vltimū meū refugiū ponens velis mihi adesse meis in aduersis miserisq̄ rebus auxilio & cōsilio, ne aut cepta studia deserere cogar, aut detrimētū negotijs paterer, q̄d facturus sum id me q̄primū docere velis te etiam atq̄ etiā rogo. Vale amice prudentissime me meaq̄ cōmendata suscipe.

✠ Tercia species ḡnis lamētatorij est, p̄ exilio. Propositio

¶ Lamentaī magister Ioannes apud Vrsinū doctorē medicine de exilio suo q̄d' p̄pter accusationē cuiusdā nebulonis crimie lese maiestatis patit̄.

S, P, D, Q, ad te nunc refugium habeo magnanime doctor tua singularis humanitas & amicitia facit, qua me a tenera etate p̄secutus es; q̄ & consilio & auxilio mihi tuo nunq̄ defuturus eras, quāta hoc tpe iniqua fortuna p̄cussus atq̄ vulneratus sum queso accipe. Cum certos iam annos, p̄ cōiscola, reipublice ornamēto diligenti cura in nostra achademia laborassem, multos mea industria istituissem docuissemq̄ vt breui q̄ eruditissimi euaderent. postremo mihi ab optimis patrib' cōscriptis p̄ mea diligentia aliqd' optimū beneficium consequi sperabā a quodā maliuolentissimo nebulone crimine lese maiestatis accusatus sum, q̄ falsis, p̄ductis testibus idipsum p̄bare conatus est, qua de re in exiliū expulsus sum nō sine magna iniuria atq̄ summo animi mei merore, facilius quodq̄ ferimus p̄narū genus q̄d' merito venit nostra culpa. Te vnicū meū patronū te vitę meę vnicū

MODVS EPISTOLANDI

subsidium nūc imploro, succurre misero, succurre mihi in
fonti vel consilio vel auxilio tuo iustissimo, quo apud deū
vite eterne merebis premiū, apud homines vero famā eter
nam. Si tu q̄ semp me adiuuisti nūc desereres ab om̄ibus cer
te desertus in desperationē deijciar. nemo em̄ sine amicorū
consilio vel patrociniō rebus sibi in aduersis vnq̄ sufficit, vt
a spe nō reiectus fuisset. Vale doctissime doctor mearū re
rum firmum consiliū & solatiū.

OCTAVVM GENVS est consolatoriū qđ tribus specie
bus constat. Prima est p̄ iniuriā. Propositio.

¶ Consolet̄ magistrū curio ciuis p̄ iniuriā qua fuit
a Marcello filio suo affectus.

S, P, D. Quæ mihi p̄ximis litteris tuis significasti eruditissi
me vir/eque dolui, ac tu ab eo quippe iniuriā accepisti vn
de minime licuit; vix dici queat quantū meroris nobis in a
nimo nascit̄. cū ab his de q̄bus sumus benemeriti beneficio
rum loco maleficia suscepimus. Confiteor multa & magna
in meū filiū p̄ te collata fuisse beneficia, quorū adhuc ingra
tus fuit. verū iste adolescentiū cōis modus est, vt amicis fiūt
inimici nō solū ingrati, & leuibus malisq̄ hominibus amici.
Attamē cū etate sepe mutant mores & esse tunc incipiunt,
memores acceptorū bñficioꝝ, dignas quoq̄ habēt & agūt
gratias ferendū est quādoq̄dē cuiq̄ etati sua vicia sunt, ego
tue prudentiē cumulatissime satisfaciā cū de labore quē e
rudientia suscepisti tū om̄e debitū apud te contractū libera
lissime soluam quicq̄d filio meo fecisti mihi factū scito. nil
nisi temporis p̄rogationē in damnū accipies. Attamē operā

IOANNIS ESTICAMPIANI

dabo vt dissoluēdi eris tarditatē, solutiōis liberalitate repen-
sabo, q̄primū mihi debiti rationē miseris omnē pecuniā tue
dignitati debitā cū vno pulcherrimo munusculo mittā. Ro-
go insup te plurimū velis nunc patris gratitudinē filij loco
benigne suscipe, donec ipse cū etate mutat⁹ fuerit absq; du-
bio vberrime tue dñatiōi aget & si poterit refferet gratias.

✠ Scda species eiusdē gñis est p re partita. Propositio.

¶ Consolet Marcus Ioannē Cracouianū qui in luctu
cōstitutus est, ppter obitū sui parentis.

S, P, D. Vehemēter de tua aduersa fortuna dolui nō minus
q̄ tu ipse. Rapuit em̄ iniqua fortuna patrē tuū virū clarissī-
mum mihiq; amicissimū, nihil habuit fortuna quo nos acer-
bius ledere potuisset ppetuisq; lachrimis torquere, sed non
semp merendū sit, ea nempe lege nati sumus vt aliqñ nobis
moriendū sit, mortales nascimur, mortales perimus, equo
animo feriētis fortune tela feramus necesse est. Si tales esse
volumus quales optimos simulq; fortunatissimos viros de-
ceat, nihil noui, nihil inauditū, nihil qđ nō alijs aliqñ factū sit
nobis euenit. Me certe alterū tuum parentē habebis, om̄ia
tua vt mea sic curare, sic tractare summa vigilia, sumā indu-
stria studebo; nihil p deū imortalē etiā si sit difficillimū, qđ
senfero in rem tuā esse, facere negligā. noli tua optima stu-
dia abijcere, sed cepta faciliter p̄fice. De sorore etiā tua pu-
ella pudicissima nihil est qđ verearis, apud vxorem meam
castissime educetur quicquid ei cōmodū vel honestum fue-
rit diligenter curabit. Vale.

✠ Tercia species eiusdē gñis cōsolatoria, p exilio. Propo-

c.

MODVS EPISTOLANDI

¶ Consolet̃ magistrũ Ioannẽ, Ioannes Vrsinus doctor medi-
cine p̃ exilio suo qđ accusatiõẽ cuiusdã nebulonis patit̃.

S, P, D. Vix dici queat magister dignissime quãta me tristi-
cia littere tuę affecerunt; qbus aduersam tuã fortunã agno-
ui, p̃ beneficio maleficiũ accepisti, est hoc inique fortune p̃-
prium vt malos honore atq; diuitiis impleat, bonos beneq;
meritos opprimat, & infamia afficiat. verũtamen constanti
atq; forti animo ferenda sunt omnia qbus maligna fortuna
in nos seuiat, dũ id nõ nostra sed aliorũ culpa venit, a leuissi-
mo quodã homie ac p̃fido false criminatus, in piculũq; de-
iectus es, cui ab ineunte etate illud dũtaxat studiũ erat, bo-
norũ famã ledere, iustos iniustos facere. Dabo p̃fecto ope-
ram, vt ipsa iniquitatis sue atq; subdoli eius animi penite-
bit, efficiamq; vt cũ maiore in locũ pristinũ dignitate redu-
ceris q̃ antehac fuisti. crescit oĩno optimorũ viorũ merces,
dum a pueris hominibus p̃secuti ac oppressi, re maliciaq;
p̃fidorum cognita in priorẽ bonorũ statũ restituant̃, nihil tĩ-
bi charissime magister desperandũ (etiam in aduersa vite
cõditione) erit dum viuam te non deseram etiam si pro te
vitam effundere debeam.

NONVM GENVS expositiuũ, cuius tres species inueni-
untur, quarũ prima est testimoniũ. Propositio.

¶ Exponat Calimachus testimoniũ apud Ioannem ciuem
Vuratislauiẽn: de filio Cracouie morãte apđ eũ diffamato.
S, P, D. Exacto tempore a me vehementer petebas vt testi-
moniũ si qđ haberẽ de filio tuo ferrem & studioꝝ suorũ, nã
a multis de illo vana loquunt̃, hoc vnũ scito, quacũq; in re

IOANNIS ESTICAMPIANI.

tue volūtatī morē gerere possim, faciam id plibēter. prefer-
tim cū a me testimoniū veritatis exigis quā a teneris vsq̄ an-
nis singulari studio plurimū colui & obseruauī. propterea
quæ hac de re quam quæris narraturus sum verissima esse
credo. Adolescens tuus bonis artib⁹ ppulchre vacat, hisq̄
tantā dat operā vt breuī doctissimus euadet. alienū se ma-
gnopere prauis hoibus esse studet qđ paucis adolescenti-
bus datū esse videmus, cū plerūq̄ omnes animū ad eas artes
adiungunt quas posthac dediscere necesse est. hic cū ppter
eius singulare ingeniū, tū ppter virtutis specimen, multorū
in se inuidiā traxit (mea qđem sentētia inuidiā virtute par-
tam laudē non inuidiā esse semp putauī) ob id pleriq̄ cū ei
pares esse vel nequeūt vel nolūt, falso eū apud te criminan-
tur; vt eius animum tandem tua reprehensione īmerita ab
optimis studiis reiicerent, hec sunt quæ tue humanitati nar-
rare volui qui aliter tibi hac in re scribūt veritatis hostes &
presertim sibi esse memento. Vale.

✠ Scđa species generis expositiui est historię expositio.

Propositio.

(Cracouien.

¶ Exponat Antonius Ioanni Turzi obitū cuiusdā canonici
S.P.D. Amor meus singularis in te tuusq̄ in me facit, vt ni-
hil qđ te iuuare posset ignorare te velim. debitū carnis his
diebus, quidā Canonicus vir apprime eruditus soluit, & ne-
minē adhuc scim⁹ q in prebendā hanc pinguē successisset.
Hæc sunt quæ tuā dignitatē latere nolui, habes em̄ clarissi-
mos & potentes amicos quorū auxillo & consilio indubie
hoc beneficium (dum vigilare voles) consequi poteris, qđ

cz.

MODVS EPISTOLANDI

in hac re propter te facere possim, faciam studiosissime vide ne tu te sis defuturus. Vale.

✠ Tercia species eiusdē gñis est noticię. Propositio

¶ Exponat Calimachus Hieronymo Aretino conditionem vniuersitatis Cracouiē, & presertim cuiusdā viri Alberti mathematici optimi quā ipse cupit scire.

S, P, D. Quesiisti sepe numero p litteras tuas fecundissimas ex me quo in statu nostrę Acahemię respublica foret, quae in arte magis floreret, p nostra certe necessitudine nihil vnq̄ a me petas qđ (etsi etiā arduū fuerit) nō fecerim dum meas nō effugerit vires. Habet nostrę gymnasium hac tempestate in omī facultate clarissimos viros, precipue tñ in naturalium rerū cognitiōibus pspicacissimos, & in cęliferis astrorum motib⁹ indagandis, nō minus etiā eruditissimos, inter cęteros habet quendā virū Albertū Vigellum hominē mathematicę adeo a multis annis studiosum vt nihil eū fugiat qđ vel Enclides vel Ptholomeus claro qđq̄ suo ingenio p̄lustrauit, queq̄ oculū nostrū fugiunt ita discipulis suis demonstratiōibus in mediū affert, vt luce clarius tanq̄ visa intelligantur. Hęc sunt vir dignissime quę de nostre reipublicę fortuna scire voluisti. Sed qđ est aliud quo tue humanitati cōplacere possim efficiam id q̄primū. Vale.

DECIMUM GENVS gratulatoriū, cuius species prima pro fortuna. Propositio

¶ Congratulet Calimachus Ioanni Aretino pro gradu magisterij adepto quē merito consecutus est.

S, P, D. Cum te audio bonarū artium magistrū effectū vehe-

IOANNIS ESTICAMPIANI.

menter gaudeo, video enim virtute non pecuniis te hanc consecutum dignitatem, non amicorum intercessione quod sepe fit, verum tui ingenii munere perspicacissimi honoris premia accepisse. Quanta autem haec me tua dignitas leticia affecit vix dici queat, non minus mihi quam tibi euenisse velim quoniam quidem amicorum omnia communia esse debent, habes perfecto pulchrum ingenium, singularem eloquentiam presentium tue dignitati consentaneam quibus cum uti volueris (in multorum utilitatem & omnium tuorum honorem) haec res accedet opto tibi imprimis hunc statum felicem perpetueque fame fore, & quicquid tue humanitati vel consilii vel auxilii ad hoc ex me accedere possit fac me literis tuis certior em, efficiam illud studiosissime. Vale.

✍ Scda species eiusdem est pro salute. Propositio

¶ Congratuletur Eustachius Andromio pro salubri reditu in patriam ex Italia

S, P, D. Non mediocri dolore animum meum affecisti hisce temporibus, cum ad Italiam profectus esses medicine discendi causa, nam varium languidumque coelum istuc esse aiunt, precipue in externos peregrinosque homines pestiferum seuientem. Quoniam primum autem tuum in patriam reditum accepissem, magnopere letari atque gestire cepi. letius pro deum immortalium accidere potuit mihi nil, tibi que vehementer gratulor, quod post tuum in Italia consumatum studium, postque optimas cognitatas artes ad comem tuorum omnium amicorum leticiam ad nos reuerti dignatus es, deus omnipotens te nobis sospitem longe conseruet. Nestoris victurum in annos. Me quoque etiam hic optima celi clementia frui scias atque omnibus tuis desideris parentissimum me semper inuenies. Vale fauste,

MODVS EPISTOLANDI

VNDECIMVM GENVS exhortatiuū cuius

species prima leticie est. Propositio

¶ Exhortet Fabius Papiriū ingenuū adolescentē
ad virtutes capeffendas.

S;P;D. Nihil mihi vnq̄ preclarius visum est, q̄ his diebus da
re operam q̄bus patrię amicis rebusq̄ nostris p̄desse possi
mus, nemo vnq̄ vel sapiens vel magnus habitus est qui has
spernit artes, per quas imperia conseruari & augeri solent,
nūq̄ satis laudate sunt ille q̄bus immortalis gloria nobis con
paratur, om̄es relique artes floccifaciende sunt & tanq̄ for
dide habende quæ questui intendere docent & corpus nō
animā nobilitant illarū excellentiū disciplinarū te studiosum
esse vehemēter desidero, p̄ quas tibi totiꝫ domui ad hono
rem & vtilitatē esse poteris atq̄ inde imortale nomē tibi pa
rare queas habes (me hercule) facile atq̄ harū rerū capacissi
mum ingeniū tenacē memoriā, & rerū ad sumptū decentē,
spectantiū copiam, q̄bus in hęc studia, p̄mptissimus accede
re queas, alia re nulla tuā optimā familiā vnde natus clare
oportus es leuare pristinaq̄ dignitatē vendicare poteris. Va

¶ Sc̄da species eiusdē ḡnis est doloris Propositio

¶ Exhortet Calimachus Ioannē Aretinū ad dolorē capien
dum p̄ morte cuiusdā viri clarissimi in studio philosophiæ.
S;P;D. Communes reipublice miserias ita ferre ac nostras
decet, quarū piculo & calamitate priuata pereunt, sicut em̄
post deū nihil magis diligere & amare debemus, q̄ nostre
reipublice incolumitatē & statū saluū, ita nulla de re magis
lugere, q̄ de eius detrimento debemus, si iusti & equissimi

IOANNIS ESTICAMPIANI.

homines censerī volumus. Scias his diebus clarissimū virū
nostre vniuersitatis philosophorū principē prestantissimū
vita defunctū esse, cuius ingeniū tantū fuit vt quicq̄d in ar-
chanis philosophię scriniis veteribus adhuc philosophis in-
cognitū latuit, ita in mediū auditorib⁹ afferebat aperiebatq̄
vt minor nihilo Aristotele estimare ē ferrum nisi aut saxum
esset a lacrimis se abstinere poterit nemo, & presertim tu q̄
quodā singulari amoris studio illum semp̄ p̄secutus fuisti,
flere & plangere cogaris & merito, nostris em̄ lacrimis in-
cendemus immortalē deū vt nobis nostreq̄ academię quę si-
ne his viris esse nequeat, talem dignē virū aliquādo in de-
functi locū reponere ad nostre vniuersitatis incrementū.

DVODECIMVM GENVS dissuasiuū cuius species pri-
ma a leticia. Propositio.

¶ Dissuadet Cicero N. Curioni in leticiam prorūpere quia
suus pater debitū carnis p̄soluisset.

S, P, D. Fuit hęc optimorū virorū opinio amantissime N. vt
illum semp̄ iniquissimū iudicaret quē suorū parentū vel pre-
ceptorū mors oblectaret, de quorū vita vehemēter gaude-
re deberet. Quid em̄ a te vel fedius vel turpius vnq̄ fieri po-
tuit q̄ illis vitam nō fauere, vnde vitam accepisti. p̄ quorū vi-
te conseruamine, tuā effundere dubitare nō deberes, acce-
pi nō sine ingenti dolore his diebus patrē tuū virū grauissi-
mum & prudentissimū carnis leges soluisset. Qua de re tan-
ta leticia affectū te esse aiūt vt nihil gratius tibi parētis mor-
te accidere facile declarasti, dolendū tibi patris obitum sua
deo si legitimi & veri filij de te testimoniū dare hominibus

MODVS EPISTOLANDI

volueris quod & facile efficere poteris; dum qd' te deceat facere volueris, nam huius rei auctor esse iustissimus debes & plangendi necessitatē tibi adiicies. Vale foelicif.

✠ Scda species eiusdē generis est a dolore. **Propositio**

¶ Dissuadet Cícero M. Curioni in luctu tabescere ppter fratris sui obitum

S, P, D. Pro fratris tui obitu te vehementer marcescere accipio, qd' ego damnosum tibi iudico q̄a sine fructu te maceras, & defuncto penitus inutile. Nam ea re ipsum reuiuiscere minime facies. Neq; tibi honestū fore arbitror, q̄ tot philosophię preceptis institutus, humanę vitę fragilē cōditionē ignorare iudicaris. Mulierū profecto est nimio fletu res tractare aduersas, vel tristes, cede ppter ea dolori teq; virū esse memento, & tibi hoc persuade melius fratrem vitā defunctū esse, q̄ vitā supstitem fuisse. habuit em̄ nihil quo præclarę se futurum ostentasset, maligno fidere natus, plus ad flagitiorum sarcinam q̄ ad virtutum cumulū trahebat, & hominū mortalium status te impellere debeat vt illius mortē parū pendere cogites cuius vitā vix splenduisse et futura.

TREDECIMVM GENVS inuectiuū, cuius species prima est criminis. **Propositio,** (sauerat.)

¶ Inuehat Papirius in Antho. q̄ eū apud parētes false accusat. S, P, D. Nihil magis abhorruim Anthoni, q̄ in aliquē inuehi, quum a tenera mea etate pacis & amicicie studiosissim⁹ extiti, nūc aut preter solitū id facere cogor. Miror de te Anthoni, cur me turpiter pnciosoq; apud meos parentes false accusasti. Insimulasti q; potorē scortatorē, & om̄is male soci

IOANNIS ESTICAMPIANI

etatis auctore & vexilliferū, atq; patrimonii sui dilapidato-
rem affirmasti. tua enim pestilentī lingua effecisti, vt a meis
optimarū artiū studijs reiectus sum qm̄ parentū meorū fa-
uore & auxilio destitutus, his incubere neq; valeo. Quid
in te vnq; tm̄ cōmisi q; me innocentē adeo inhumaniter &
pestifere criminatus es homo mendacissime, nisi me ita ex-
purgare studebis; vt cōtamīnare tuo fedissimo ore tentasti,
& qua me lingua maculasti eadē mundare recusabis. dabo
operam donec viuam, vt omnes boni viri tanq; veneficum
anguem te fugiant. Meq; om̄esq; meos tibi capitales inimī-
cos esse senties. Vale

✠ Scda species eiusdē gnis est cōtentiōis. **Propositio.**

¶ Inuehat in Batiliū Gelius ob diffamationē & inuti-
lium verborū garritorē appellationē.

S, P, D. Nunq̄ illud disputādi genus mihi satis dignū vīsum
est; vnde amicicia dissoluit, fama q; ledi solet, qd̄ inuentū pu-
to exercitandī ingenij nō ledendī causa, Disceptabam nudi-
ustercius tecū artium plenam cognitionē habitur; neminē
grāmaticę ignarū. tu v̄o tantū in me insultū fecisti, turpiaq;
v̄ba euomisti, vt insanire penit' nō disputare mihi vīsus es,
me blateronē & verborū inutiliū garritorē appellare nō eru-
bescebas, measq; ratiōes quas refutare neq; irridere nō
cessabas, & pleraq; alia mīmoq; leuissimo hoīe digna, in me
latrabas. de qbus velim post hac vt cesses, meq; quū inge-
nio vincere nequeas canina rabie ledere postponas. Q; si vt
cōfido feceris, facile me ad solita tua vota paratū inuenies.
DECIMUMQUARTVM GENVS expurgatoriū. Cu;

d.

MODVS EPISTOLANDI

ius species prima criminis.

Propositio.

¶ Expurgat se Marcus Antho. Papirio a crimine cuius fuerat a Papirio insimulatus.

S, P, D. Nisi me (quam a teneris didici annis) patientia tene-
ret, duris verbis tuis quibus in me inuectus es responderem, ut
par pari refererem. Scribis quemadmodum te impie inhumani-
terque apud tuos, charissimos parentes accusassem. ob eamque
causam te parentum tuorum subsidio spoliatum, itaque ab optimis
artibus deiectum esse. Vnde mihi capitali te futurum comina-
ris inimicum, nisi tibi pristinum parentum tuorum amorem restitueris,
quam mea falsa delatione extinctum esse affirmas, nisi tibi tanta
deuinctus sum benivolentia pariter in te excandescerem. At
tamen tibi nunc tueque teneri etati veniam do, quae enim facile cre-
dit, facilius decipi potest. Hoc unum scito, quocumque in loco tibi
prodesse non poteram, illuc deesse non studui. Malivolentissimum
enim hominem credito quae tam iniuste me ad te detulit quam accusa-
tum te apud tuos parentes ais. Diffiteor nequaquam pro me aut
id factum esse omnino nego. Sed id intimius si scire velis intel-
liges profecto aliquando tuum illum delatorem pessimum, de me aut
id sentire velim quod de optimo viro sciendum esse arbitror
Vale & me tibi nunquam deesse firmiter putato.

¶ Scda species eiusdem generis est contentiois. Propositio.

¶ Expurgat se Batillus ab ignorantia cuius fu-
erat accusatus a Gelio.

S, P, D. Quae in me inuectus es, reprehendisque plurimum de mea
acerba disputandi consuetudine, excandescisque in me vehe-
menter quae tibi non omnia quae velis concedo admittoque, rationes

IOANNIS ESTICAMPIANI.

cū qbus tu approbare niteris, adeo infirme incrimelq̄ sunt,
vt has sine risu audire nequeam. accusas me deinceps, q̄ te
turpibus verbis lacefferē. Quicq̄d istius attigi, nō criminan
di causa verū ira paulisp̄ motus id feci te blateronem verbo
rumq̄ inutiliū garritorē notauī. Volo (me hercule) hisce
abstinere vel cōmone facere, tu in disputando vel grauiori
bus vel ad rem accedentibus magis & verbis & rationibus
vtere. Non meo q̄dē iudicio is doctus haberi solet, q̄ multis
v̄bisq̄ copiosis rem tractat. verū q̄ multa & cognitu digna
breuib⁹ venustisq̄ orationibus in mediū afferre poterit. Id
quoq̄ cū tu facere velis, me tibi humanissimū disceptatorē
habebis, quē veritas nō inania verba vincere queat. Vale
QVINDECIMVM GENVS domesticum. Cuius species
prima de proprio statu. Propositio

¶ Admonet Curio Scipionē de salute sua quā
post grauē egritudinē repauit

S, P, D. Si vales bene est, ego quidē valeo. his nempe t̄pib⁹
nihil litterarum ad te venisse nolī mirari charissime Iero. ad
uersa em̄ valitudo me duriter tenebat, febris acutissima.
Cuius feritate ita exhaustus fui, vt neq̄ manus neq̄ pedes
suū officiū habere poterāt. Nūc autē cū mihi restitut⁹ appoli
nea cura sim vehemēter gaudeo, ceptis meis studijs diligē
tem opam do, frugaliorē me ī om̄i cibo & potu (vnde mor
bi causa nascit⁹) habeo. multi post factū damnū prudētius in
reb⁹ suis agūt. Vale feliciter, meq̄ vt facis de amare nō cesses.

¶ Sc̄da species eiusdē ḡnis est de negotijs. Propositio.

¶ Admoneat Liciliū Valen. de familiaris
negotij sui expeditiōe

c2.

MODVS EPISTOLANDI

S,P,D. Si vales bene est ego qui de p bene valeo. Quanta a meo aduersario in mea causa iudiciali perpeffus sum, te non ignorare credo tandem feliciter victoriam rerum mearum contra inimicum meum adeptus sum, & ab omni animi mei molestia liberatus. Qua de re non parum letor, meamque leticiam hisce litteris meis tibi communem facere volui. Nil a deo immortalis gratius euenire potuit, quam factum est, miserimum vitae genus iudicio in litibus fabulosisque contentiōibus versari. Felix ille qui potest tranquillam ducere vitam. Vale fauste & me inter amicos tuos annumerare non doleas.

SEDECIMVM GENVS locosum cuius species

prima de se Propositio

¶ loce Petrus cum anthonio p rara scriptioe
ob impedimentum habita.

S,P,D. Quod post meam istinc abicionem, nullas ex me exceperas litteras mirari non debes, quoties enim ad te scribere cepi. accepto calamo semper malum me augurium inuasit, gallina gallicantu canebat, vel papyrus defluebat, vel anus pedebat. Nunc ad vnus cantus puellule excitatus hasce tibi mox signavi litteras, velim tibi omnia foelici augurio contingere. Ego in rebus meis etiam sic vigilare cupio vt nihil penitentiae factis meis relinquam haftenus. Foeliciter mecum actum est, deus cepta mea secundet. Vale.

¶ Scda species est iocosa de alio Propositio

¶ loce Ioannes cum laurentio sup ardeliono
multos audientes hnt.

S,P,D. Non mirari debes nostrum Ardeliouem in arte dicendi

IOANNIS ESTICAMPIANI

tot habere discipulos, cum tanta ex ore eius effluit benedicendi copia ut breui auditores illius disertissimi euadant. hoc unum infelicitatis Ardelioni inest quod sine mercedis premio omnia docere cogit, ubi vero stipendiū poscere voluerit, qui eum audire amplius perseueret inueniet neminē. De hoc tecum coram iocabar quod omnibus in artibus, non est nobis par audientia auditorū, quā omnes questui & lucrosis artibus intendunt, pauci vero ingenium in nudā rerū cōtemplationē eleuant, cuius finis est solum scientie, quod animū oblectat, illi ornamento est, crumenam raro replet. Socrates vno auditore suo contentus magnus habitus est. Non semper vulgi multitudo ingenij testimoniū docentibus affert. Vale feliciter teque ipso & tuo ingenio optimo esto contentus, neque te quesieris extra, iterū vale, & me ut soles ama.

DECIMUM SEPTIMUM GENVS commissiuū, prima eius species est commissiua generalis.

Propositio

¶ Committat Scipio Ciceroni vires suas in omnibus negocijs suis pagendis.

S, P, D. Noster mutuus inter nos amor facit, ut omnis res meas non minori cure tibi esse velim, quam mihi sunt. Multa profecto & magna istuc habeo negocia, partim cum republica, partim cum Marcello que tue fidei committo. Eamque tibi omnem auctoritatē do (quā ipse habeat) in meis rebus, quicquid feceris vel mouendo, vel iure certando, eque gratū & ratū id ipsum habere volo, ac si ipse fecissem. In huius rei testimoniū, presenri cum tabellario mitto tibi instrumentū plene potestatis. Va

¶ Secunda species eiusdem generis est commissiua particularis

d3,

MODVS EPISTOLANDI

Propositio

¶ Cōmittat Apūs Ciceroni vices suas suppe-
cuniam a debitore exigendam.

S, P, D. Magna tua erga me & fides & amicicia facit, vt om-
nia mea tibi cōmittere non verebor; habeo em̄ vbi nunc vi-
tam agis quendā xx, florenorū debitorē, quā (vt soluat meo
nomine monere nō desinas. Si vero benigno animo dissol-
uere recusat te nūc meū pcuratorē constituo & pronūctio,
p tali debito exigendo, quicqd egeris ratū & firmū p inde
atq; ipse egissem habere volo, tuis aut laboribus & expen-
sis om̄ibus satisfacere cupio, sub obligatiōe rerū mearū om-
nium, omnē etiā tibi meā opam polliceor quacūq; in re me-
um officium senseris tibi accōmodatū. Vale.

¶ DECIMVM OCTAVVM GENVS cōmune eius spe-
cies est de proprio statu Propositio

¶ Scribat ad petrū pconsulem, C, N, de V. illū de sa-
lute sua certiorē faciens

S, P, D. Etsi nihil noui in rebus meis accidit, qđ te scire vel-
lem tñ meus in te amor, vt quēquidē ad te puenturū puta-
rem (cui meas litteras ad te nō dederim) pretermitto nemī-
nem. Res meas nō aliter sese habere scito qđ vt opto, me eti-
am incolmē haētenus vixisse nō ignores. Assidua mea pre-
ce deū oro, qđ valitudine q̄ optima te qua dignus es, conser-
uare velit. & res tuas om̄es, pspere amministrare dignetur,
tua em̄ felicitas multis mortalib⁹ solatiū & subsidiū esse so-
let. Vale fauste & me tuis litteris sepe consolari memento.

¶ Scđa species eiusdē gñis est de negotijs.

IOANNIS ESTICAMPIANI.

Propositio,

¶ Scribat ad S.L. de rebus occurrētib⁹ illū certiorē reddēs
S,P,D. Nostra amicitia quā a tenera etate cepimus facit, vt
cum nihil mihi scribendū sit aliqd scribere cogor, amminu-
strat em̄ amor & scribēdi & dicendi copiam. Cupio publice
aliqñ Senecę tragedias interpretari. quarū emendatissimū
codicem apud te quiescere accepī. Illum queso mihi mittas
aut si apud quē aliū habet age vt habeam, integerrimusq;
suū repetet iter dum mecū paululum q̄uerit. Ad me item
sepe scribas, si qd est qd me facere velis, nil vnq̄ negatū tibi
apud me inuenies qd ex me petiturus fueris.

DECIMVMNONVMGENVS Regiū, prima eius
species est fidei. Propositio.

¶ Fidem faciat dux Misne C. Mario de humanitate virtute
prudencia & eloquentia qua peditus est
S,P,D. Calimachus Ferdinandus dei gratia dux Misne &c
Vniuersis & singulis ad quos nostre he littere puenerint
Salutē dicit. Cum hi esse debem⁹ q̄ om̄ibus opem ferre ve-
limus, maxime his hoc facere obligamur, quorū virtus inge-
nium ceterisq; in rebus fides cognoscat. Quāobrē multos
iam annos C. mario hoīe profecto eruditissimo vsi sumus;
ppter singularē eius prudentiā eloquētiam & doctrinam.
Is cū a nobis discederet in sue virtutis testimoniū nostras pu-
blicas litteras optauit, quas merito illi tradidimus q̄bus om-
nes vehementer oramus, ad quos p suarū rerū ornamento
se cōtulerit velint illi suam beniuolentiā ostēdere. Neminē
pfecto penitebit qui istius viri eruditissimi familiaritatē vel

MODVS EPISTOLANDI

amiciciam adeptus fuerit. Quicqd in illū vel gratie vel officij q̄s exhibuerit nobis factum putabimus. In cuius rei testimoniū sigillum hic appendere voluimus.

✍ Scda species eiusdē ḡnis est familiaritatis Propositio

¶ Fidē familiaritatis faciat Kazimirus Rex Polonię Ioanni Calimacho suo secretario in Vngariam ꝑficiscenti.

S, P, D. Kazimirus deigr̄a Rex Polonię Magnus dux Lithuanie, Rusię, Prussięq̄ dñs & heres, &c. Vladislao diuina ꝑuidencia regi Vngarię & Bohemię suo primogenito Salutem, Virtus ipsa & ꝑbitas facit vt om̄es viros bonos omnibus homibus cōmēdatissimos esse cupimus, & illos semper nostris bñficiis ornare studemus, quo ceteri virtutē amplectantur ad ipsamq̄ inflamment. Noster medicus Ioannes Calimachus ꝑpter cetera eius negotia ꝑfecturus est in tuā ꝑuinciā; vir quidē magne exp̄ientię & prudens. ꝑ quo tuā maiestātē, tanq̄ charissimū nostrę primogenitū rogam⁹ velit tua serenissima maiestas eū singulari amplecti fauore eo q̄dem animo quo nos illum ꝑsequi solemus. Quicqd in eum (qui nobis amatus est) beniuolentię & humanitatis cōtuleris nobis factum putantes, ꝑ in tuos omnes officiorū genus quos nobis cōmendaueris exhibere studebimus.

✍ Tercia species ḡnis eiusdē est edictiua. Propositio.

¶ Edicit Kazimi. Rex Polo. Vladislao Regi Vnga. filio suo vt cū Ioanne alberto suo fratre pacem ineat & concordiam

S, P, D. Kazimirus deigr̄a Rex Polonię, &c. Etsi non paruas habemus causas q̄bus tue maiestati succenseri debemus tamē cū ob paternū in liberos amorē, tū ob cōmunem

IOANNIS ESTICAMPIANI.

nostrę reipublicę cōmoditatē omnem animi nostri molestiam deponimus. te hortor, vehementerq; efflagito atq; iubeo velis cōmunē inire pacem cum nostro principe Ioanne Alberto fratre tuo; per quā regnicolis tuis plurimū consules, & tue pietati q; fratrem tuū p̄inde atq; seipsum suadente natura prouidere debes. Eius vel dedecus vel ineptia esse videt̄ Impium omnino esse debet, illū bellis atq; armis impetere, p̄ cuius salute arma sumere natura cogit, ymo vitam effundere suadet, & parētib⁹ tuis qbus omnino (qd' & diuina & humana iura volūt) debes obsequens, eternū mereberis honorē qd' vt facias te vehementer rogo & vt admittas mando. Vale

✎ Quarta species eiusdē generis est inhibitoria.

Propositio.

¶ Inhibeat Fredericus Cardinalis Ioanni Cracouienē doctōri, ne circūueniat dolo suos diocefanos

Fredericus de i gratia sacrosanctę Romanę ecclesię præbiter Cardinalis tituli sanctę Lucię in septē solijs epūs Cracouiensis. Gnezneñ, & primas Ioanni Cracouienē decreto. doctōri. S, P, D. Accepimus paulo ante per quosdā tabellarios qui hoc tempe ex vrbe ad nos venerunt te quosdā nostros dyocesanos malo dolo circūuenire in vrbe, & ab his deterrerī, quę iure consequi possunt & debeant, qd' si ita est vt nobis refert̄, te imprimis rogamus velis post habere quę aliis maxime nocitura, tibi vero parū aut nihil commodatura scis, & re ipsa expertus es, quo in te studio semp fuimus. Idcirco te volumus eodē erga nos nostrosq; subditos esse animo, quo nos in te fuisse iam pridē cognouisti. volo ergo

MODVS EPISTOLANDI

te accepto dolose negotio cedere & nostros amplius nō inquietare, senties aliquando nos par pari referre.

✠ Quinta species eiusdē gñis est, p̄motiua Propositio
✠ Promoueat Fredericus Cardinalis Ioannē Mariū ad decanatum ecclesie Cracouien̄.

Fredericus de gratia. & c. Ioanni Mario S. D. Tue virtutes atq; singularis animi tui prudētia doctissime Marij nos nō sinunt tui esse imemores. decreuimus tandē aliquo nostro beneficio te decorare quo gratū nostrū erga te testaremur animū, decanatus nostre ecclesie Cracouien̄ nunc vacat, ad quē te dignū duximus (q̄q̄ maioribus dignus esses) eligendum & iam eligim⁹, nihil aliud ex te cupiētes q̄ q̄ istud grato suscipias animo, donec te quodā meliori beneficio ornare (nam plurima meritis es) possimus. Sit illud primū nostre beniuolentie in tuam dignitatē testimoniū, verum nobis crede non vltimum. Vale.

VIGESIMVM GENVS est mixtum cuius species, prima mixta ex duabus. Propositio

✠ Scribit excusatoriā simul & domesticam epistolam Paulus de castro ad Bartholomeū legūdoctorem
ei nouitates actas adducendo,

S. P. D. Scribis ad me vt tibi mitterem legum volumina, id q̄ primum libentissime facerem, sed me deterret iter inquietum, predonibus latronibusq; occupatū, patientiamq; habe vt libri tui, iter ad te habere poterint. Noua insuper que apud nos habentur sunt. dux noster hostes christianę fidei Thartaros prostrauit plenāq; auctoritatē adeptus est. qua

IOANNIS ESTICAMPIANI.

de re te omnesque christi fideles plurimum letari velim. Vale .

✠ Scda species eiusdem generis mixta ex pluribus.

Propositio.

¶ Scribat petitoria excusatoria ac domestica epistolam ad Paulum astrologum Marcus Protho Astronomus.

S, P, D. Audio apud vos plurimum florere astrologiam scientiam prope diuinitus adiuventam. quare si tuum consilium erit me istius scientie avidissimum istinc ad vos conferam. Accusasti me tuis proximis litteris quas a Philone tuo accepi, quod nullas ad te vel paucissimas litteras dare, hoc mihi credito, nullum unquam pretermisi, quem quidem ad te peruentum putarem cui litteras non dederim, sed malignitas & perfidia tabellionum non omnia offert. Scribis mihi etiam de quibusdam pecunijs quas a debitoribus tuis extorquere debeam, & ad te quod primum mittere, faciam in omnibus quae mihi per te committuntur, tanquam in rebus meis proprijs, & si non semper res ad vota nostra succedunt, tamen intantum me diligentissimum in rebus tuis cognosce atque iterum VALE.

IMPRESSVM CRACOVIAE IN EDIBVS

famati viri domini Ioannis Haller, ciuis Cracouieusis. Anno redemptionis

humane. 1510.

IOANNIS ESTIOMANII

de rebus christi fidelis plurimum letantibus. Vale

et sic deus spes eius generis in te exploratus

Proposio.

Quod si per totum orbem terrarum ad unum deum

et unum dominum et unum regem et unum

deum et unum dominum et unum regem et unum

deum et unum dominum et unum regem et unum

deum et unum dominum et unum regem et unum

deum et unum dominum et unum regem et unum

deum et unum dominum et unum regem et unum

deum et unum dominum et unum regem et unum

deum et unum dominum et unum regem et unum

deum et unum dominum et unum regem et unum

deum et unum dominum et unum regem et unum

deum et unum dominum et unum regem et unum

deum et unum dominum et unum regem et unum

deum et unum dominum et unum regem et unum

deum et unum dominum et unum regem et unum

deum et unum dominum et unum regem et unum

deum et unum dominum et unum regem et unum

deum et unum dominum et unum regem et unum

deum et unum dominum et unum regem et unum

deum et unum dominum et unum regem et unum

deum et unum dominum et unum regem et unum

deum et unum dominum et unum regem et unum

deum et unum dominum et unum regem et unum

deum et unum dominum et unum regem et unum

deum et unum dominum et unum regem et unum

deum et unum dominum et unum regem et unum

deum et unum dominum et unum regem et unum

deum et unum dominum et unum regem et unum

deum et unum dominum et unum regem et unum

deum et unum dominum et unum regem et unum

deum et unum dominum et unum regem et unum

IOANNIS ESTIOMANII

de rebus christi fidelis plurimum letantibus. Vale

et sic deus spes eius generis in te exploratus

Proposio.

Quod si per totum orbem terrarum ad unum deum

et unum dominum et unum regem et unum

deum et unum dominum et unum regem et unum

deum et unum dominum et unum regem et unum

deum et unum dominum et unum regem et unum

deum et unum dominum et unum regem et unum

deum et unum dominum et unum regem et unum

deum et unum dominum et unum regem et unum

deum et unum dominum et unum regem et unum

deum et unum dominum et unum regem et unum

deum et unum dominum et unum regem et unum

deum et unum dominum et unum regem et unum

deum et unum dominum et unum regem et unum

der

der

der

der

der

der

der

der

der

der

der

der

der

der

der

der

der

der

der

der

der

der

der

der

der

der

der

der

der

der

der

der

der

der

der

28. Mai 1986

